

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1986-1987

14 JANUARI 1987

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het wetboek van de belasting
over de toegevoegde waarde, teneinde aan
bepaalde inkomenscategorieën een « sociaal
tarief » toe te kennen**

(Ingediend door de heer Wauthy)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In het verslag van het Controlecomité voor elektriciteit en gas werd voor het werkjaar 1986-1987 voorgesteld dat in de elektriciteitssector een echt sociaal tarief zou worden toegepast. Dat tarief zou gelden voor personen die in het genot zijn van het bestaansminimum of van het gewaarborgd inkomen voor bejaarden, of voor wie het O.C.M.W. een beslissing tot budgetgeleiding heeft genomen of nog aan wie een bijzondere tegemoetkoming voor minder-validen is toegekend.

Onderhavig voorstel wil een sociaal tarief in het leven roepen dat de distributiemaatschappij als B. T. W.-plichtige ongemoeid laat, maar sommige verbruikers zou vrijstellen van het betalen van die B. T. W.

Alleen verbruikers die het bestaansminimum of het gewaarborgd inkomen voor bejaarden krijgen of aan wie een bijzondere tegemoetkoming voor minder-validen is toegekend, zouden aanspraak kunnen maken op dat nieuwe sociaal tarief.

Dank zij dat stelsel zouden die verbruikers 17% minder moeten betalen. Een en ander sluit de toepassing niet uit van het huidige sociaal tarief, dat zou blijven gelden volgens het verbruikscriterium voor de andere categorieën van verbruikers.

Gelet op de eenvoud van de door ons voorgestelde procedure, zou dat stelsel al kunnen worden toegepast in de winter 1986-1987.

Op het eerste gezicht zou de B. T. W.-vrijstelling ten gunste van die verbruikers voor de distributiemaatschappij en niet veel hogere kosten meebrengen dan die welke uit een herziening van het thans geldende sociaal tarief zouden voortvloeien.

Chambre des Représentants

SESSION 1986-1987

14 JANVIER 1987

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le code de la taxe
sur la valeur ajoutée
en vue d'assurer un « tarif social »
aux attributaires de certains revenus**

(Déposée par M. Wauthy)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Dans son rapport, le Comité de contrôle de l'électricité et du gaz déclarait, comme proposition pour la campagne 1986-1987, qu'il conviendrait dans le secteur électricité de mettre en œuvre, un tarif social réel, applicable aux personnes faisant l'objet d'une décision, soit d'octroi du minimum de moyens d'existence ou du revenu garanti aux personnes âgées, soit de guidance budgétaire par un C. P. A. S., soit d'octroi d'une allocation spéciale de handicapé.

La présente proposition envisage de créer un tarif social qui, tout en laissant la société distributrice redevable du paiement de la T. V. A., dispenserait certains consommateurs du paiement de celle-ci.

Le bénéfice de ce nouveau tarif social serait limité aux consommateurs qui font l'objet d'une décision d'octroi du minimum de moyens d'existence, d'une décision d'octroi de revenu garanti aux personnes âgées ou d'une décision d'octroi d'une allocation spéciale de handicapé.

Ce système constituerait un abaissement de 17% du montant tarifaire de la consommation pour ces usagers, sans pour autant exclure l'application du tarif social actuel qui demeurerait d'application selon le critère de consommation pour les autres catégories de consommateurs.

La simplicité de notre procédure permettrait l'application du système pour l'hiver 1986-1987.

Il n'apparaît pas de prime abord que la dispense de T. V. A. pour ces consommateurs entraînerait pour les compagnies distributrices une charge excessivement plus lourde que celle résultant d'une révision du tarif social en vigueur.

WETSVOORSTEL

Artikel 1

In het B.T.W.-Wetboek wordt een artikel 52bis ingevoegd, luidend als volgt:

« Art. 52bis. — De medecontractant van de leverancier van goederen of diensten, ingeschreven onder rubriek III, lid 1, van tabel B van de bijlage bij het koninklijk besluit n° 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de B.T.W. en tot indeling van de goederen en diensten bij die tarieven, bekrachtigd door de wet van 27 mei 1971, die aan die leverancier stukken bezorgt waaruit blijkt dat hij het voordeel geniet van de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum, de wet van 1 april 1969 tot toekenning van een gewaarborgd inkomen aan bejaarden, of de wet van 27 juni 1969 tot toekenning van tegemoetkomingen aan minder-validen, wordt vrijgesteld van de betaling van de bij de levering van die goederen en diensten berekende belasting.

Die vrijstelling geldt vanaf het ogenblik waarop de medecontractant onder een van de hierboven genoemde stelsels valt, en blijft van kracht zolang hij die hoedanigheid behoudt.

De Koning stelt nadere regels voor het verkrijgen van de vrijstelling vast. »

Art. 2

Artikel 53, § 1, laatste lid, van hetzelfde Wetboek, wordt aangevuld als volgt:

« noch wanneer artikel 52bis wordt toegepast. »

19 december 1986.

PROPOSITION DE LOI

Article 1er

Un article 52bis, rédigé comme suit, est inséré dans le code de la T.V.A.:

« Art. 52bis. — Le cocontractant du fournisseur de biens ou de services inscrit sous la rubrique III, alinéa 1 du tableau B de l'annexe à l'arrêté royal n° 20 du 20 juillet 1970 fixant le taux de la taxe sur la valeur ajoutée et déterminant la répartition des biens et services selon ces taux, confirmé par la loi du 27 mai 1971, qui aura communiqué à ce fournisseur les documents attestant qu'il bénéficie soit de la loi du 7 août 1974 accordant un minimum de moyens d'existence, soit de la loi du 1er avril 1969 accordant un revenu garanti aux personnes âgées, soit de la loi du 27 juin 1969 accordant des allocations aux handicapés, sera dispensé du paiement de la taxe calculée lors de la fourniture de ces biens ou services.

La dispense est effective dès le moment où le cocontractant relève des régimes mentionnés à l'alinéa précédent et aussi longtemps que cette qualité lui sera acquise.

Le Roi détermine les modalités relatives à l'obtention de la dispense. »

Art. 2

L'article 53, § 1er, dernier alinéa, est complété comme suit:

« ni en cas d'application de l'article 52bis. »

19 décembre 1986.

E. WAUTHY